

Hertil knyttedes følgende Diskussion:

Etatsraad Valentiner havde været ivrig for at faa Forsøgene udførte, fordi han troede, det var en Fejl ved vort Opdræt af Svin, at man fra gammel Tid havde hængt sig fast ved Korn og Mælk som Fodringsmidler. Disse Fodringsmidler kunne være fortræffelige til sin Tid, men stiger Kornet i Værdi, maa man gaa over til billigere Fodringsmidler, og her staa da Roer i første Række. Det var ikke umotiveret, at Taleren søgte at formaa Docent Fjord til at gaa ind paa at foretage disse Forsøg, thi der forelaa paa hans Egn praktiske Beviser for, at man med Fordel har kunnet opdrætte Svin med Roer, uden Tilskud af Korn, og af Forsøgene fremgaar det ogsaa, at man i Roer har et meget værdifuldt Foderæmne, som vistnok ogsaa i Fremtiden vil komme til at spille en stor Rolle, saa meget mere, som det ved Bedømmelsen har vist sig, at den Vare, som er produceret derved, ikke med Hensyn til Kvaliteten lader noget tilbage at ønske. Taleren havde nu et Ønske at fremsætte med Hensyn til den videre Udførelse af Forsøgene. En Mangel ved Roefoderet er, at det er for voluminøst, saa at man ikke kan faa Dyrene til at æde det Kvantum, de skulle. En Gris paa 100 Pund, kan saaledes ikke æde mere end 8 Pund Runkelroer om Dagen, og det vilde derfor være heldigt, om man kunde faa undersøgt, hvor vidt meget sukkerrige Roer virkelig indeholde større Næringsværdi end almindelige Runkelroer, hvad der efter Resultatet paa Rosenfeldt synes at være Antydning af; thi kunde man faa Vished derfor, vilde der maaske være Mulighed for, at man ad den Vej kunde faa Dyrene til at æde en større Del Næringsstof i Form af Roer, end det hidtil har været Tilfældet, og det vilde være en stor Fordel. Efter de Forsøg, som ere i Gang paa dette Omraade, synes der som sagt at være en Antydning af, at saadanne Roer have en stor Næringsværdi; de nærme sig for en Del Kartofflen eller staa om Næringsmiddel mellem Kartofflen og den almindelige Runkelroe, og skulde det nu virkelig være Tilfældet, forekom det Taleren, at man i saadanne sukkerrige Roer havde et Foderæmne, der ogsaa paa andre Omraader kunne komme til

at spille en ikke ubetydelig Rolle i vort Landbrugs Økonomi, Af Hensyn hertil vilde Taleren anmode den ærede Forsøgsleder om at optage raadanne Forsøg og paa et ikke for lille Omraade.

Capitain la Cour vilde spørge, om søde Roer ere det samme som Sukkerroer.

Etatsraad Valentiner. Det er Foderroer med et stort Sukkerindhold.

Capitain la Cour vilde dernæst spørge om, i hvilket Forhold de søde Roer staa til de ikke-søde Roer dels med Hensyn til den samlede Vægt pr. Tønde Land og dels med Hensyn til Sukkerindholdet, for saa vidt der haves Analyser, som give Oplysning derom.

Etatsraad Valentiner. Forsøgene skulde gaa ud paa at vise, om Roer med et stort Sukkerindhold saa som Elvetham og andre Sorter give et større Udslag, naar man fodrer Svin med dem, end andre Sorter, og man kunde jo tænke sig, at hvis de virkelig skulde have et Fortrin for Svins Vedkommende, det samme da ogsaa vilde gjælde for Kvæget. Spørgsmaalet er for det første det, om man har Stammer af Roer, om hvilke man med nogenlunde Sikkerhed kan sige, at de have et større Sukkerindhold end andre Roer, og dernæst om dette Sukkerindhold har en virkelig Betydning som Fødemiddel. Ved Dyrkningen af Roer var der iaar hos Taleren indtraadt det Uheld, at medens Elvetham havde haft et passende Sukkerindhold, nemlig 10 pCt., havde de almindelige Roer staaet dem meget nær, idet de havde haft et Sukkerindhold af c. 9 pCt., og man havde altsaa ikke kunnet forlange, at Dyrene skulde give Svar paa det Spørgsmaal, der var stillet til dem. Paa Rosenfeldt havde Forholdet derimod stillet sig mere normalt, idet de almindelige Roer kun havde haft et Sukkerindhold af ca. 4 pCt.

Redaktør Helweg. Baade paa Gjeddesdal og Rosenfeldt skriver den sukkerfattige Roe sig fra samme Frø, men der er fremkommet det mærkelige Tilfælde, at paa det førstnævnte Sted fik Roen et Sukkerindhold af 9 pCt., paa det sidstnævnte Sted af 4 pCt., hvilket rimeligvis hidrører fra Jordbundens